

томиятъ. Досѣщатъ се да засѣватъ плодоветъ на нѣкои растения.

Човѣчеството бавно, но постепенно правѣло стѣпки напредъ въ пѣтя на напредѣка, отбелязвайки все нови и по-нови културни придобивки. Ето, следъ откритието на огъня, което станало много рано, дохожда друго едно много важно откритие, а именно, *откритието на металитъ*. Безъ тия две открития човѣчеството никога нѣмаше да се гордѣе съ вѣка на парата и електричеството.

Първиятъ металъ, който човѣкъ почналъ да из-ползува, е самородната медъ. Не минава много време той научава способа да добива медъ отъ меднитѣ руди.

Но медъта е мека и много отъ направенитѣ орждия лесно се изхабяватъ. Отъ друга страна този металъ се топи при много висока температура, а чрезъ ковань орждията много трудно се изработвали. Човѣкъ и на това намѣрилъ леснината. Винаги опитътъ е билъ най-добриятъ учителъ. Той забелязалъ, че ако къмъ чистата медъ има примѣсъ отъ цинкъ, олово или калай, получава се смѣсъ (сплавъ), която много по-лесно се обработва, отколкото чистата медъ, а освенъ това топи се при по-низка температура, сжщевременно има по-голѣма твърдостъ отъ медъта, калая, цинка и оловото, взети по отдѣлно.

Това важно откритие имало голѣмо значение за човѣчеството, защото отъ метала почватъ да се изработватъ такива предмети, които отъ дърво, камъкъ, кость и рогъ не могатъ въ никой случай да се приготвяватъ. И съ това човѣчеството почва да задоволява редъ нужди въ всѣкидневния животъ.

Сега напр. за пръвъ пѣтъ се появява мечътъ — оржие, което отъ камъкъ въ никой случай не може да се изработи. Много отъ орждията, които по-рано се приготвяли отъ камъкъ, сега се изработватъ отъ металъ, и се оказали не само по-трайни, но и много по-